

Forfatter: Heiberg, Johanne Luise

Titel: Udrag fra Et liv genoplevet i erindringen, Bind I 1812-42

Citation: Heiberg, Johanne Luise: "Et liv genoplevet i erindringen", i Heiberg, Johanne Luise: *Et liv genoplevet i erindringen*, udg. af Niels Birger Wamberg , Gyldendal, 1973-74., s. 14. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/text/adl-texts-heibfr01-shoot-idm139849789907488.pdf> (tilgået 19. april 2024)

Anvendt udgave: Et liv genoplevet i erindringen

Men det er ikke dilettantismens syge, som rider hende. Fru Heibergs prosa behøver kun sjældent overbærenhed. Martensen så, at »dette værk vil få betydning, i tidshistorisk, i kunstnerisk og i ethisk henseende«. Men også sprogligt hæver det sig højt i det i øvrigt vel skrivende 19. århundrede. Hun transponerer sine følelseskift ned på papiret uden håndsrystelser. Stilen er folderig, men der er præcision i stemmeføringen, også når hun hvæser. Og skønt hun har mange kokke løbende omkring sig, tillader hun nødig andre at røre om i heksegryden ret længe ad gangen. »Fruen imponerede mig så temmelig,« sagde A. D. Jørgensen efter sit første møde med sibyllen i november 1878, »hun er utvivlsomt, trods det stødende i sit væsen, et ualmindeligt kvindemenneske.«